

Ansøgninger til hvert Præstekald. Der er ikke Tvivl om, at det inden kort Tid paa Grund af de forskjellige Classer af Embeder vil blive noget mindre, men lad os saa sige 24; hvad siger saa Lovforslaget? Ministeren tager dem bort, som paa Grund af Kaldets Indtægter eller af andre Grunde ikke have Ret til at søge dette Embede. Det kan nu være en Trediedeel, og der bliver 16 tilbage. Af disse 16 tager han 8 bort, og saa kommer han med de 8 til Menigheden. Er det for Meget at stille disse 8 frem for Menigheden og sige: „I kunne vælge Een af disse 8; saaer Een af dem f. Er. tre Tjeredele af Menighedens Stemmer, saa er han valgt til Eders Præst.“ Det er jo ikke en Samling af Værdige og Uværdige; det er ikke en Samling af meget gamle og meget unge Menneſker, der bliver tilbage; thi Ministeren har jo taget dem bort, han vilde tage; men det er Mænd, om hvilke Ministeren vel kan sige: „Ja, jeg vil helst have, at denne fik det; men saaer han det ikke, saa er der blandt de Andre ikke en Gneſte, som Embedet bliver broſtholvent ved at faae;“ det er Meningen. Vi kunne godt tænke os, at kun tre Ansøgninger bleve tilbage, og saa staae vi ved den gamle sleſvigſke Valgmaade, som dog i sig selv ikke har fundet saa lille Tilslutning. Man siger endelig: Det gaaer ikke an at kaste den Masse Ansøgninger ud i Menigheden, og ligesom kaste dem i Grams; hvad Forstand have de Menneſker paa saa mange Ansøgninger? Nei, det vil jeg gjerne indrømme. Jeg vil dog foreløbig bemærke een Ting, og det er den, at man ikke maa lægge altfor megen Vægt paa Ansøgningerne selv; thi jeg kan forsikre for, at længe forinden der vil blive Tale om, at Ansøgningerne komme ind, ville Fjell have været ude for at see sig om efter den Mand, som de ønske, men jeg indrømmer gjerne, at der er stor Banſſelighed forbunden med Behandlingen af Ansøgningerne. Men troer man da, at den skriftlige Afstemning efter Forholdstal ingen Banſſelighed vil have for simple Fjell? Er det ikke Noget, vi Alle kende fra Landet, at dersom vi ville forlange skriftlig Afstemning efter Forholdstalsvalgmaade, saa kunne Dagleiere, Indsiddere og gamle Fjell, som maaffee havde den største Lyſt

til at komme og afgive deres Stemme, ikke afgive den. Dog, dersom det har sine store Banſſeligheder med Ansøgninger, der skulle bedømmes af en heel Menighed, hvorfor da ikke sende dem til Sogneraadet, for at Sogneraadet kunde see dem igjennem og saa efter nogle Dages Forløb kunde træde veiledende frem for den øvrige Deel af Menigheden og give Forklaring derover? Man vil sige: Hvad har Sogneraadet med den Ting at gjøre? Det har jo Intet med kirkelige Sager at gjøre. Ja, mine Herrer, hvad have vi dermed at gjøre? Det er jo dog en afgjort Sag, som vi vist Alle ere enige om, at man vist ikke bliver slettere Christen, fordi man bliver Sogneraadsmiedlem; men jeg vil gaae videre, og jeg vil sige, hvor kunne vi sidde i denne beſjendelsesløse Nigsdag og blive forelagte kirkelige Love og efter min Mening med fuld Ret ikke alene forhandle dem, men ogsaa vedtage dem? Hvor kunne vi gjøre dette med nogen Grund og saa sige: Tag Der lagt for, at saadanne Ansøgninger ikke komme ind i Sogneraadets Hænder, for at det kan veilede de Andre. Jeg troer ikke, dette har Stort at sige. — Der er dertil endnu en Grund, som jeg skal tillade mig at bede de Herrer lægge Mærke til, fordi jeg ikke har seet, at den endnu er fremdragen. Der staaer nemlig i Betænkningen — det er kun saa Ord —: „Kun ved at lade Menighedens Stemme høres indirecte gjennem dertil Udvalgte tor man vente hos dem, i hvis Hænder denne vigtige Sag saaledes betroes, og som derfor ogsaa maatte have den fulde Følelse af det Ansvar, der paahviler dem, at finde den tilbørlige Utilgængelighed for uberettigede Hensyn.“ Ja, det er jeg fuldkommen enig med Betænkningen i; man bør gaae dertil, hvor denne Utilgængelighed for uberettigede Hensyn bedst kan findes; men jeg troer, at denne Utilgængelighed findes langt mere hos Menigheden i dens Heelhed, end den findes hos et mindre Udvalg. Maa det være mig tilladt at minde om Skolelærernes Kaldelse? Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa Sagen selv, da det kunde give Anledning til en heel Deel Betragtninger og Modsigelse. Jeg skal kun erklære, at jeg meget godt seer dens over-